

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

részitélete

Az ügy száma: Pfv.II.21.277/2025/5.

A tanács tagjai: dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna a tanács elnöke

dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

dr. Darákné dr. Nagy Szilvia előadó bíró

dr. Hajdu Edit bíró

dr. Osztovits András bíró

A felperes: felperes1 (cím1)

A felperes képviselője:

dr. Szatmári Róbert ügyvéd (cím2)

Az alperes: alperes1 (cím1 9/88.)

Az alperes képviselője:

dr. Nemesszeghy Aurél ügyvéd (cím3)

A per tárgya: házasság felbontása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

alperes

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Budaörsi Járásbíróság 6.P.20.610/2021/216.

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Budapest Környéki Törvényszék 6.Pf.20.225/2025/11.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős részítélet felülvizsgálati kérelemmel támadott rendelkezését azzal a pontosítással tartja hatályában fenn, hogy minden évben december 24. napján 14 órától 16 óráig a felperes jogosult a gyermekkel való együttlétre.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az esedékesség napjáig az államnak – a Nemzeti Adó és Vámhatóság illetékbevételi számlájára 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárás illetéket. Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

A részítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes és az alperes (továbbiakban: felek) 2015. május 15-én kötöttek házasságot, amelyből 2017. november 21-én Sz. utónevű gyermekük született.

[2] A felek között az életközösség véglegesen és mindenre kiterjedően 2021. június 28-án szűnt meg, amelyet követően még egy évig a közös ingatlanban éltek, majd, 2022 augusztusában az alperes az utolsó közös ingatlan mellett bérelt ingatlanba költözött.

A kereseti kérelem és az alperes viszontkeresete

[3] A felperes keresetében a házasság felbontását, a kiskorú gyermekkel kapcsolatos járulékos kérdések (szülői felügyelet gyakorlása, gyermektartásdíj, kapcsolattartás) rendezését és az utolsó közös lakás használatára való feljogosítását kérte.

[4] Az alperes a házasság felbontását nem ellenezte. A szülői felügyelet gyakorlására viszontkeresettel magát kérte feljogosítani, és a bíróság a különélő szülő és a gyermek közötti kapcsolattartást az ítélkezési gyakorlatnál tágabb időtartamban szabályozza azzal a megjegyzéssel, hogy amennyiben a felperes – a szerint fennálló – pszichés problémáit önerőből vagy szakértő segítségével kezeli és ezt igazolja, úgy nem zárkozik el a

későbbiekben attól, hogy akár azonos időtartamot töltsön a gyerekekkel, illetve eljussanak a váltott gondoskodás szintjéig. A felperesi kizárólagos lakáshasználatot nem ellenezte, lakáshasználati jog ellenértéket igényelt.

Az első- és másodfokú ítélet

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felek házasságát felbontotta, rendezte a kiskorú gyermeket érintő járulékos kérdéseket: a szülői felügyelet gyakorlására a felperest jogosította fel, kötelezte az alperest gyermektartásdíj megfizetésére és szabályozta a kapcsolattartást, amelyben a felülvizsgálattal érintett időszakos kapcsolattartás körében - többek között - az alperest feljogosította az őszi, téli, tavaszi iskolai szünet fele időtartama, a felek megállapodása hiányában a szünet első fele kezdőnapjának 9 órájától a zárónap 18 órájáig, továbbá a kettős ünnepeken (karácsony, húsvét, pünkösd) az első ünnepnap 9 órától 19 óráig a kapcsolattartásra.

[6] A felülvizsgálattal támadott kapcsolattartási szabályozást a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (továbbiakban: Ptk.) 4:178. § (1) – (2) bekezdésében foglaltakra alapította.

[7] A felek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részítéletnek tekintette és az időszakos kapcsolattartási szabályozás, valamint a gyermektartásdíj mértéke körében az elsőfokú ítéletet megváltoztatta. A felülvizsgálati kérelemmel érintett részben az alperest feljogosította minden évben december 24. napján 14 órától 16 óráig a kapcsolattartásra.

[8] A másodfokú bíróság alaposnak ítélte a felperes fellebbezését, miszerint az alperest minden évben december 24. napján 14 órától 16 óráig illesse meg a kapcsolattartás. A gyermek alapvető érdeke – ahogy erre a Kúria számos eseti döntésében rámutatott –, hogy különélő szülőjével a család szétesése után is a szeretetteljes, bensőséges érzelmi viszony maradjon fenn, amelyet erősít a szentestén való együttlét lehetősége. A fellebbezési kérelem korlátaira tekintettel a másodfokú bíróság a felperes kérelmével egyező tartalommal biztosította az alperes számára a fenti lehetőséget, az alperes ugyanis ilyen igényvel nem élt.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[9] Az alperes felülvizsgálati kérelmében az kérte, hogy a Kúria a jogerős ítéletből mellőzze az alábbi rendelkezést: „Feljogosítja továbbá az alperest a gyermekkel a kapcsolattartásra minden évben december 24. napján 14 órától 16 óráig.” A jogerős ítélet fenti rendelkezése sérti a Ptk. 4:178. § (1) – (2) bekezdését, valamint a 4:181. § (1) bekezdését és ellentétes a BH2012.121. számú eseti döntéssel.

[10] Felülvizsgálati érvelése szerint a jogszabályok keretei között a kapcsolattartási időtartam módjának, feltételeinek meghatározása bírói mérlegelés körébe tartozó kérdés (Kúria Pfv.II.20.080/2022/7., Pfv.II.21.075/2023/9.). A következetes ítélkezési gyakorlat alapján a bíróság a kapcsolattartás keretjogszabályi jellege miatt, az eset összes körülményét

mérlegelve, a Ptk. 4:2. § alapján a kiskorú gyermek érdekeit szem előtt tartva, egyéniesítve határoz.

[11] A jelen ügyben az elsőfokú bíróság a kapcsolattartás szabályozásánál a december 24. napjáról külön nem rendelkezett, csak a december 25.-ét és december 26.-át, a karácsony első- és második napját (mint páros ünnep) rendezte. A másodfokú bíróság a részítéletében értelmezhetetlen és logikátlan módosítást tett, amikor az alperest a kapcsolattartásra december 24. napján 14 órától 16 óráig feljogosította.

[12] Az időszakos kapcsolattartás őszi, téli és tavaszi szünetekre vonatkozó szabályozását ugyanis a másodfokú bíróság nem érintette, azaz az elsőfokú bíróság rendelkezése jogerős: a szülők megállapodása hiányában az iskolai szünetet első felében az alperest illeti a kapcsolattartás. Ebből az általános rendezésből a karácsony első (december 25.) és második (december 26.) napja az önálló szabályozás miatt kikerült, nem érintette viszont a december 24. napját. A részítéleti rendelkezés tehát nem logikus: a téli szünet első fele (amibe a karácsony általában beleesik) az alperest illeti meg, a helyes értelmezés szerint december 24. napján is alperes jogosult a kapcsolattartásra, azaz szükségtelen őt külön két óra kapcsolattartásra feljogosítani.

[13] A jogerős döntés okszerűtlen és indokolatlan, a szabályozás a felek általi helyes értelmezését is megzavarja. Fennáll annak a veszélye, hogy a felperes akként értelmezi a szabályozást, hogy a gyermek a december 24-ikei napot vele tölti és ebből a napból illeti meg 2 óra időtartam az alperest.

[14] Ezen túlmenően a december 24-ikei nap a karácsonyi ünnepkör egyik legmeghittebb, érzelmileg legérzékenyebb időszaka, a családi összetartozás és a szeretet jegyében telik. A gyermek érdeke azt kívánja, hogy ezen a napon ne merüljön fel semmilyen bizonytalanság vagy vita a kapcsolattartás értelmezése körül, hiszen ez hátrányosan érintheti a lelki nyugalomát.

[15] A felperes a 2023-as téli szünet és 2024-es téli szünet kapcsán is polgári nemperes eljárást indított alperessel szemben, a bíróság azonban úgy értelmezte a kapcsolattartási végzést és a jogszabályokat, ahogy a fentiek szerint alperes kifejtette és megállapította, hogy helyesen járt el, nem szegett a kapcsolattartásra vonatkozó szabályt. A korábbi eljárásokban a fellebbezés folytán eljáró másodfokú bíróság azonban a felperes, mint kérelmező kérelmének helyt adott és azt állapította meg, hogy december 24-én 18 órakor vissza kellett volna vinnie az apának a gyereket, december 25-én 9 órától 19 óráig illetve volna meg a kapcsolattartás joga és december 27-én reggel 9 órától, a szünet feléből visszalévő napok számával azonos időtartamban folytathatta volna a kapcsolattartást. Ez azonban számszaki levezetéssel az alperesre nézve mindenképpen hátrányos.

[16] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős részítélet hatályában való fenntartását és az alperes perköltségben való marasztalását kérte.

[17] Álláspontja szerint az alperes felülvizsgálati kérelmét a karácsonyi ünnepkör meghittségére és a szeretetre, valamint arra alapítja, hogy a gyermek mindenképp felett álló

érdeke, ha a szentestét magában foglaló december 24-én az anyával nem is találkozik. Ez nyilvánvalóan nem felel meg a gyermeki érdeknek.

[18] A felperes további érvelése szerint 2024. szeptember 1-je óta az alperes egyszer sem végezte el Sz.-val a kötelező hétvégi feladatokat, kizárólag az anya foglalkozik vele és a hét közbeni munkájával, tanulmányaival bizonyítható ez. Az üzenőfüzetben egyetlen egy helyen sem szerepel alperes aláírása. Mindebből az is következik, hogy az alperes a kapcsolattartás időtartama alatt nem megfelelően jár el.

A Kúria döntése és jogi indokai

[19] A felülvizsgálat a megelőző eljáráshoz kapcsolódó rendkívüli, korlátozottan igénybevehető perorvoslat, amelynek kizárólag jogszabálysértésre hivatkozásra alapítottan van helye. A felülvizsgálat funkciója a kérelmet előterjesztő fél által állított jogsérelem elbírálása és megalapozottsága esetén annak orvoslása. A Kúria kizárólag azt bírálhatja el, hogy a felülvizsgálati kérelemben előadott okból a megjelölt jogszabályokat megsértette-e a jogerős ítélet.

[20] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 423. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között, az abban konkrétan megjelölt jogszabályhelyek tekintetében vizsgálhatta és ítélt meg annak jogszabálysértő voltát. Az alperes felülvizsgálati kérelmében kizárólag a december 24-ikei kapcsolattartást támadta, így ez volt jelen eljárás tárgyává tehető.

[21] Az alperes nem sérelmezte a Pp. 279. § (1) bekezdése megsértését, a Kúria ezért a bizonyítékok mérlegelését nem vizsgálhatta. Megjelölte a BH2012.12. eseti döntést, de az abban foglaltak – mivel a kapcsolattartás konkrét időtartama, módja bírói mérlegeléséről rendelkezik – a jelen ügyben nem relevánsak.

[22] A jelen jogvitában az elsőfokú bíróság az alperest – a szülők megállapodása hiányában - a téli iskolai szünet első felében jogosította fel a kapcsolattartásra és külön (önállóan) rendelkezett a karácsonyi páros ünnepről. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság szabályozását a téli iskolai szünet megosztásában nem érintette (azaz az alperest változatlanul a szünet első fele illeti meg, ha a felperessel másképp nem állapodnak meg), de beiktatott egy önálló rendelkezést az alperest december 24. napján megillető kapcsolattartásáról. Indokolása (részítélet [120] pont) szerint a december 24. napját illető felperesi fellebbezés alapos (az alperes ilyen igénnyel nem élt) és megfelel a gyermek érdekének.

[23] Az alperes ezt a jogerős részítéleti szabályozást annak ellentmondásos volta miatt sérelmezte: a téli iskolai szünet első felében ő jogosult a kapcsolattartásra, ennek ellenére december 24.-én csak két óra időtartamban találkozhat a gyermekkel. Ebből következően a jogerős ítélet úgy értelmezhető, mintha december 24 napján a felperesnél lenne a gyermek, ami ellentmond a szabályozásnak.

[24] A felülvizsgálati kérelem megalapozott.

[25] A Ptk. 4:181. § (1) bekezdése alapján a kapcsolattartás rendelkezése körében elsődlegesen a szülők megállapodásának van jelentősége. Ennek hiányában a jogszabályi keretek között a kapcsolattartás időtartamának, módjának, feltételeinek meghatározása a bírói mérlegelés körébe tartozó kérdés (Kúria Pfv.II.20.080/2022/7., Pfv.II.21.075/2023/9.). A jelen jogvitában a kapcsolattartás szabályozásáról a bíróság döntött.

[26] A Belügyminiszter minden évben nyáron a Magyar Közlönyben megjelentetett Kormányhatározattal rendelkezik a tanév rendjétől (a 2025/26. tanév rendjét a 27/2025. (VII.24.) számú Kormányhatározat hirdette ki). Ebben – többek között - pontosan meghatározza az iskolai szünetek kezdő és zárónapját (a 2025/26 tanévben a téli iskolai szünet december 22. napján kezdődött, az utolsó oktatási nap december 19. napja volt és január 2. napjáig tartott, az első tanítási nap január 5. napja volt). A korábbi évek téli iskolai szünetének időtartama figyelembevételével megállapítható, hogy – a hétvégével/hétvégékkel együtt - a szünet általában két hét, aminek az első felébe esik a karácsony.

[27] Évtizedes ítélkezési gyakorlat volt, hogy a szenteste a gondozó szülő napja, a különélő szülő általában karácsony első napján vihette el ünnepelni a gyermeket. Ez a szabályozás egyrészt a kettős ünnepek kiemelésén, másrészt azon alapult, hogy a bíróság a különélő szülőt a téli szünet második felében gyakorolt kapcsolattartásra jogosította fel. Ebben az esetben nincs ellentmondás: a gondozó szülőnél töltött karácsonyi ünnepek (beleértve a december 24. napját is) közül a különélő szülőt a kettős ünnepek egyik napja, az utóbbi idők ítélkezési gyakorlatával pedig jellemzően a december 24. napja délelőttje (vagy esetleg, ahogy a jogerős részítélet szabályozta, kora délután két óra) is megillette.

[28] Ezzel szemben, ha a bíróság a téli iskolai szünidőben a különélő szülőt a szünidő első felében való kapcsolattartásra jogosítja fel és a karácsony erre az időtartamra esik, önálló szabályozás hiányában a december 24. napja az általános szabályozási rendbe tartozik. Természetesen nincs jogi akadálya annak, hogy a bíróság a páros ünnep (karácsony első és második napja) mellett a december 24. napján is kiemelve és külön rendelkezzen róla, ennek hiányában viszont – úgy, hogy erről a szülők sem állapodtak meg - az általános szabályozás irányadó.

[29] A fentiekből következően helyesen hivatkozott az alperes arra, hogy a szabályozás ellentmondásos: olyan napra jogosítja fel kapcsolattartásra, amikor egyébként is az egész nap őt illeti meg.

[30] A másodfokú bíróság részítélete indokolásában (20. oldal [120] bekezdés) semmilyen magyarázatot nem adott arra, hogy a kapcsolattartásra azon a napon egyébként is jogosult alperest miért jogosította fel külön két óra időtartamra. Az a megfogalmazás pedig, miszerint „a fellebbezési kérelem korlátaira tekintettel a másodfokú bíróság a felperes kérelmével egyező tartalommal biztosította az alperes apa számára a fenti lehetőséget, ő ugyanis ilyen igénnyel nem élt” nem értelmezhető. December 24-re vonatkozóan az elsőfokú ítélet alapján az alperesnek semmilyen előadást vagy fellebbezést nem kellett előterjeszteni, külön igénnyel nem is kellett élnie tekintettel arra, hogy erre a napra a gyermekkel való kapcsolattartásra egyébként is ő volt jogosult.

[31] A Kúria a jogerős részítélet indokolását viszont annyiban osztotta, hogy december 24. napján a gondozó szülő is tudjon a gyermekkel időt tölteni, ezért ezen a napon feljogosította a felperest a gyermekkel való együttlétre. A kereset maga a kapcsolattartás szabályozása, a bíróság a felek kérelmétől eltérően szabályozhatja a konkrét időtartamot, módot és a kapcsolattartás szabályozása körében benyújtott felülvizsgálati kérelem megnyitja a kapcsolattartás sérelmezett szabályozásának felülvizsgálatát. A Kúria a fentiekre tekintettel a jogszabálysértő szabályozást kizárólag annyiban módosította (pontosította), hogy az alperes kapcsolattartása helyett felperest illeti meg a gyermekkel való együttlét (a gondozó szülőnek nincs kapcsolattartási joga, az csak a különélő szülőt illeti meg), amelynek időtartamát változatlanul hagyta.

[32] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős részítéletet felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részében nem érintette, egyebekben a fenti pontosítással hatályában fenntartotta [Pp. 424. § (1) bekezdés].

[33] A felülvizsgálati eljárásban nagyrészt pernyertes alperes bár perköltség fizetésére kérte kötelezni a felperest, költségjegyzéket nem csatolt, és egyéb módon sem jelölte meg az általa igényelt perköltség mértékét, ezért a Kúria a Pp. 82. § (3) bekezdése alapján ebben a körben a határozathozatalt mellőzte.

[34] A pervesztes felperes illetékfizetési kötelezettsége az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (3) bekezdés d) pontján és 50. § (1) bekezdésén alapul. A Kúria tájékoztatja a felperest, hogy a felülvizsgálati eljárás illetékét a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetni. A megfizetés során közleményként fel kell tüntetni a Kúria megnevezését, e határozat számát és a fizetésre kötelezett, azaz a felperes adóazonosító számát.

[35] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el a Pp. 405. § (1) bekezdés alapján alkalmazandó Pp. 376. § (1) bekezdés szerint.

[36] Az ítélet ellen a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja értelmében nincs helye felülvizsgálatnak.

Elvi tartalom

A kapcsolattartás szabályozásakor az általános (folyamatos és időszakos kapcsolattartás) szabályozásnak és speciális rendelkezéseknek (pl. kettős ünnepek, születésnap stb.) összhangban kell lennie. Ha a különélő szülőt az általános rendelkezés szerint a téli iskolai szünet első felében kapcsolattartás illeti meg, külön rendelkezés hiányában a gondozó szülő december 24. napján a gyermekkel való együttlétre nem jogosult.

Budapest, 2026. január 13.

dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna s.k. a tanács elnöke, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, dr. Darákné dr. Nagy Szilvia s.k. bíró, dr. Hajdu Edit s.k. bíró, dr. Osztovits András s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő